

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Arv](#) > [Begrænsninger Vedrørende Arv – Særlige Regler](#) Hungary

Begrænsninger vedrørende arv – særlige regler

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

1) Landbrugs- og skovbrugsjord

1.1. Generelt

I henhold til ungarsk ret er erhvervelse af ejendomsret til landbrugs- og skovbrugsjord underlagt strenge regler. Disse begrænsninger gælder også for erhvervelse gennem arv, både for ungarske statsborgere og for statsborgere fra andre medlemsstater og tredjelande. De restriktive bestemmelser fremgår i følgende to love:

- a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény [lov nr. CXXII af 2013 om handel med landbrugs- og skovbrugsjord] (landdistriktslov), og
- a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról 2013. évi CCXII. törvény [lov nr. CCXII af 2013 om fastsættelse af forskellige bestemmelser og overgangsforanstaltninger om lov nr. CXXII af 2013 om handel med landbrugs- og skovbrugsjord] (fortolkningslov af landdistriktsloven)

Bestemmelserne er komplekse. Indholdet af de vigtigste bestemmelser, der finder anvendelse på arven, kan i hovedtræk sammenfattes således:

1.2. Fast ejendom, der hører ind under det materielle anvendelsesområde for begrænsningerne

De retlige begrænsninger vedrører erhvervelse af "landbrugs- og skovbrugsjord". I overensstemmelse med artikel 5, punkt 17, i landdistriktsloven, omfatter begrebet "landbrugs- og skovbrugsjord" [i det følgende benævnt "produktionsjord"] følgende:

- ethvert stykke jord, der er registreret i matrikelregisteret som én af de følgende afgrødekategorier: agerjord, vinmark, frugtplantage, græseng, græsmark (til græsning), vådområde, skov og skovbevokset område (uanset om jorden er klassificeret som byområde eller perifert område på grund af dens placering); og
- ethvert stykke jord, der er opført som udtaget og for hvilken den følgende juridiske status er anført i matrikelregisteret: "jordstykke registreret som skov i det nationale register over skovområder".

1.3. Begrænsninger for erhvervelse ved arv

Hvad angår erhvervelse ved arv af en ejendomsret til produktionsjord behandler landdistriktsloven legitim arv meget forskelligt fra arv med dødsdisposition. De begrænsninger, der er foreskrevet ved lov, gælder ikke for erhvervelse af en ejendomsret til et stykke jord gennem legal arv, men udelukkende for erhvervelse gennem dødsdisposition.

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1 i fortolkningslov af landdistriktsloven, med henblik på anvendelse af begrænsninger ved erhvervelse, betragtes tilfældet med en legatar, der kunne have haft egenskaben af legal arving, såfremt der ikke forelå et testamente, og hvis nogle af de andre legale arvinger var udelukket af arven, som en erhvervelse ved legal arv.

1.3.1. Regler om erhvervelse ved arv, der er baseret på en dødsdisposition

a) behov for administrativ godkendelse

Hvis afdøde har foretaget en dødsdisposition vedrørende ejendomsretten til en produktionsjord, skal overdragelsen af denne ejendomsret til legataren godkendes af den myndighed, der forvalter landbruget (artikel 34 i landdistriktsloven). Den myndighed, der forvalter landbruget, kontrollerer følgende inden for rammerne af godkendelsesproceduren:

- om arvingen har den retlige evne til at erhverve, og
- om dødsdispositionen ikke er en krænkelse eller omgåelse af begrænsningerne for erhvervelse.

b) begrænsninger for erhvervelse af produktionsjord

Landdistriktsloven behandler de forskellige kategorier af retlige enheder forskelligt, hvad angår deres beføjelse til at erhverve produktionsjorde. I den forbindelse bør der skelnes mellem følgende persongrupper:

i) retlige enheder, som under ingen omstændigheder kan erhverve ejendomsretten til produktionsjord

Disse omfatter:

- udenlandske fysiske personer (med undtagelse af statsborgere fra andre medlemsstater);
- fremmede stater (såvel som deres lokale myndigheder, deres lokale administration og ethvert organ fra disse);
- ungarske eller udenlandske juridiske personer (dog med enkelte undtagelser).

Undtagelse: Forbudet mod erhvervelse, der gælder for juridiske personer, gælder ikke for erhvervelser, der foretages af anerkendte religionssamfund (og de juridiske personer, der er en del af disse samfund) i overensstemmelse med reglerne om dødsdispositioner.

ii) personer, der hører ind under kategorien "jordbrugere"

Definitionen af begrebet "jordbruger" kan ses i artikel 5, punkt 7, i landdistriktsloven. Dette begreb dækker over fysiske personer, der er statsborgere i Ungarn eller i et andet EU-land, som er blevet registreret af de kompetente myndigheder i et officielt register, der specifikt er ført til dette formål. Indføringen i registeret er underlagt overholdelse af nogle grundlæggende betingelser, som er foreskrevet ved lov (faglig land- og skovbrugsuddannelse, land- eller skovbrugsvirksomhed og omsætning fra en sådan virksomhed osv.).

For denne kategori af personer er det maksimalt tilladte areal af selvejet produktionsjord, eller *den maksimale erhvervelse af jord*, på 300 hektarer. Arealet af den produktionsjord, som personen allerede ejer og den, som personen har brugsretten til, indgår i det samlede tilladte areal (artikel 16, stk. 1 i landdistriktsloven).

iii) fysiske personer, der ikke betragtes som "jordbrugere", og som er statsborgere i Ungarn eller i et andet EU-land

En person, der hører ind under denne kategori, kan erhverve ejendomsret til produktionsjord, hvis det stykke produktionsjord, som personen allerede er i besiddelse af, eller som personen ønsker at erhverve, ikke overstiger 1 hektar i alt (artikel 10, stk. 2 i landdistriktsloven).

Undtagelse: Denne sidste begrænsning gælder ikke for erhvervelse mellem nære slægtninge. Dette tilfælde er dog underlagt en regel om erhvervelse af maks. 300 hektarer produktionsjord (artikel 10, stk. 3 og artikel 16,

stk. 1 i landdistriktsloven).

Med henblik på de førnævnte bestemmelser dækker udtrykket "*statsborger i en medlemsstat*" følgende personer (artikel 5, punkt 24, i landdistriktsloven):

- EU-statsborgere (som ikke er fra Ungarn)
- EØS-statsborgere, og
- Statsborgere fra et andet land, som på grundlag af en international konvention behandles på samme måde som de to forrige kategorier.

1.3.2 Erhvervelse af goder ved legal arv

De førnævnte begrænsninger (punkt 1.3.1) vedrører ikke erhvervelse af produktionsjord ved legal arv. Således, hvad angår erhvervelse ved testamentarisk arv (eller overdragelse i levende live), kan en person, som er underlagt et forbud (fordi han eller hun for eksempel ikke er statsborger i en medlemsstat) erhverve produktionsjord i Ungarn.

2) Skydevåben og ammunition

2.1. Fælles definitioner

I henhold til ungarsk lov kræver erhvervelse af skydevåben og ammunition at man er i besiddelse af en våbentilladelse. De bestemmelser der regulerer besiddelse af skydevåben fremgår i følgende love:

- a lőfegyverekről és lőszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény [lov nr. XXIV af 2004 om skydevåben og ammunition] (lov om skydevåben),
- a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet [regeringsdekret nr. 253 af 31. august 2004 om skydevåben og ammunition] (dekret om skydevåben),
- a lőterekről, a lőfegyverek, lőszer hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. (VIII. 31.) BM rendelet [indenrigsministeriets dekret nr. 49 af 31. august 2004 om skydebaner, om administrativ opbevaring af skydevåben og ammunition og om de teoretiske og faglige kundskaber, der er nødvendige for kunne eje våben]
- a lőfegyverek hatósági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2016. (I. 7.) ORFK utasítás [instruktion nr. 2 fra de nationale politimyndigheder af 7. januar 2016 om reglerne om administrativ behandling, salg, afhændelse, neutralisering, overdragelse til myndighederne som værdiløs genstand og destruktion af skydevåben]

2.2. Goder der hører ind under begrænsningernes saglige anvendelsesområde

De retlige begrænsninger vedrører erhvervelse "*af skydevåben og ammunition*". I overensstemmelse med artikel 2, punkt 16 og 22 i loven om skydevåben forstås ved:

- *skydevåben*: ethvert skydevåben eller luftvåben, der kan affyre et solidt projektil med en skudhastighed på mindst 7,5 joule.
- *ammunition*: en patron der omfatter et projektil, krudt og en tændladning.

2.3. Begrænsninger vedrørende arv af skydevåben

I overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 2, i indenrigsministeriets regulativ nr. 49 af 31. august 2004, kan arvingen, hvis ejeren af våbentilladelsen afgår ved døden, og *så snart kendelsen om overdragelse af ejendomsretten har fået retskraft*, anmode om, at skydevåbnene og ammunitionen enten bliver:

- solgt via en forhandler af skydevåben
- overdraget til en person eller en organisation, der har våbentilladelse
- neutraliseret eller destrueret, eller
- overdraget til myndighederne som værdiløs genstand.

Hvis arvingen ikke har gjort brug af denne mulighed inden fristens udløb, kan politiet enten destruere de registrerede skydevåben og ammunitionen, eller få dem ekspertiseret og derefter overdrage dem til en forhandler af skydevåben med henblik på salg. Indtægterne fra salget af skydevåbnene og ammunitionen

overføres til ejeren efter fradrag af de afholdte udgifter.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

Ja. (til alle de førnævnte formuebestanddele).

Hvad angår landbrugs- og skovbrugsjord (produktionsjord) er der i landdistriktslovens præambel taget økonomiske, sociale og familiepolitiske hensyn (såsom små kommuners demografiske tiltrækningskraft, forbedring af befolkningernes alderssammensætning, forbedring af beskæftigelsen i landdistrikter, bevarelsen af små landbrugsvirksomheders aktivitet osv.), som tydeligt viser lovgiverens intention om at gøre de begrænsninger, der er foreskrevet i landdistriktsloven, gældende i alle situationer, uanset staten, hvor loven finder anvendelse for arven (*lex successionis*).

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

1) Landbrugs- og skovbrugsjord

Ja.

Hvis notaren i forbindelse med arveprocessen konstaterer, at der i boet indgår land- eller skovbrugsjord (produktionsjord), og at den er omfattet af afdødes dødsdisposition, overdrager notaren denne disposition til den kompetente myndighed, der forvalter landbruget i forhold til den pågældende jords placering. Det er notarens opgave officielt at godkende erhvervelsen af ejendomsretten til landbrugsjorden (artikel 34 i landdistriktsloven). I så fald afbryder notaren arveprocessen, indtil den kompetente myndighed, der forvalter landbruget har truffet en beslutning (artikel 71, stk. 2, litra d) i lov nr. XXXVIII af 2010 om arveprocessen).

Den myndighed, der forvalter landbruget, kontrollerer følgende inden for rammerne af godkendelsesproceduren:

- om arvingen har den retlige evne til at erhverve, og
- om dødsdispositionen ikke er en krænkelse eller omgåelse af begrænsningerne for erhvervelse.

Den myndighed, der forvalter landbruget meddeleler også notaren om den beslutning, der er truffet med henblik på godkendelse. Hvis myndigheden ikke godkender arvingens erhvervelse af ejendomsret, betragtes den pågældende dødsdisposition som ophævet (artikel 34, stk. 3 i landdistriktsloven). I dette tilfælde giver den manglende godkendelse dødsdispositionen en juridisk karakter af nullitet, som notaren automatisk skal tage hensyn til, således at ejerskabet til den berørte del af boet (den pågældende produktionsjord) ikke kan overføres til arvingen (artikel 71, stk. 6 i lov nr. XXXVIII af 2010 om arveprocessen).

Beføjelserne hos myndigheden, der forvalter landbruget, udøves af de regionale centrale forvaltningstjenester.

2) Skydevåben, ammunition

Ja.

I overensstemmelse med artikel 13 i indenrigsministeriets regulativ nr. 49 af 31. august 2004 skal ihændeholderen, når en person, der er i besiddelse af en våbentilladelse, er afdød ved døden, straks rapportere skydevåbnene og ammunitionen til politiet og sørge for at opbevare dem, indtil politiet ankommer til stedet. Politiet afhenter og beslaglægger de rapporterede skydevåben og ammunitionen, og der optages rapport.

I overensstemmelse med kapitel III i de nationale politimyndigheders instruktion nr. 2 af 7. januar 2016 træffer politiet, efter at have hentet skydevåbnene og ammunitionen, følgende foranstaltninger:

- De underretter skriftligt den tjenestemand, der er ansvarlig for boopgørelser på kommunekontoret, hvor den afdøde indeholder af våbentilladelsen havde bopæl (tjenestemand med ansvar for boopgørelser), og hvor skydevåbnene og ammunitionen blev beslaglagt.

- De anmoder samtidig om, at de pågældende skydevåben og ammunition registreres i boopgørelsen.
- De anmoder endvidere om navnet på den advokat/notar, der varetager bobehandlingen.

Politiet underretter skriftligt den advokat/notar, der varetager bobehandlingen på det sted, hvor skydevåbnene og ammunitionen blev fundet og anmoder om, at overdragelse af ejendomsretten får retskraft ved boets afslutning.

I overensstemmelse med det ovenfor anførte overdrager advokaten/notaren ejendomsretten til politiet ved boets afslutning. I forbindelse med overdragelsen af ejendomsretten underretter politiet arvingen om, at denne inden for en frist på 180 dage skal anmode en forhandler af skydevåben om at skydevåbnene og ammunitionen bliver solgt, overdraget til en person eller en organisation, der er i besiddelse af en våbentilladelse, bliver destrueret eller overdraget til myndighederne som værdiløs genstand.

Hvis arvingen ikke har gjort brug af denne mulighed inden fristens udløb, kan politiet enten destruere de registrerede skydevåben og ammunition, eller få dem ekspertiseret og derefter overdrage dem til en forhandler af skydevåben med henblik på salg. Indtægterne fra salget af skydevåbnene og ammunitionen overføres til ejeren efter fradrag af de afholdte udgifter (artikel 13 og 14 i indenrigsministeriets regulativ nr. 49 af 31. august 2004).

■ Sidste opdatering: 15/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.